

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/66/2015
Identifikačné číslo spisu: 6212010185
Dátum vydania rozhodnutia: 22.10.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:6212010185.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného W. U. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 22. októbra 2015 v Bratislave dovolanie obvineného W. U. podané prostredníctvom obhajkyne Mgr. Andrey Legényovej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. apríla 2015, sp. zn. 3 To 39/2015, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. U. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom z 8. januára 2015, sp. zn. 8 T 87/2012, uznal obvineného W. U. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 1. júna 2011 o 10.30 h na parkovisku v areáli spoločnosti PRP s. r . o. v Modrom Kameni na ulici Jarmočnej počas svojho osobného voľna na základe požiadania Ing. G. R. obsluhoval vysokozdvížny vozík zn. ZTS ND9-031 bez evidenčného čísla, s ktorým prekladal tovar z poľského kamióna na slovenský kamión, pri obsluhu vysokozdvížneho vozíka sa pohyboval prudko, rýchlo zatáčal, v rozpore s STN ISO 3691 článkom 14.2.3.1. si nezabezpečil náležite poučenú osobu pri cúvaní, nevenoval dostatočnú pozornosť ostatnej premávke a osobám, pri cúvaní nepoužil výstražný signál, v dôsledku čoho pri cúvaní pravou zadnou časťou vysokozdvížneho vozíka pritlačil o zadnú časť odparkovaného návesu zn. Kögel EČ: H. C. W. E., nar. XX. U. XXXX, pričom mu spôsobil zranenie pomliaždenie hrudníka, zlomeninu ľavých rebier III-IX a viacnásobnú zlomeninu ľavej lopatky, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a PN 12 týždňov.

Okresný súd obvinenému W. U. za to uložil podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka. Súčasne mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti obsluhovať nízkozdvihacie a vysokozdvihacie vozíky na dobu 1 (jedného) roka. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal právnych

nástupcov po poškodenom C. W. E. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený W. U. odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 29. apríla 2015, sp. zn. 3 To 39/2015, podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti rozhodnutiu podal obvinený W. U. prostredníctvom zvolenej obhajkyne Mgr. Andrey Legényovej dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

V dovolaní uviedol, že súdy sa nevyrovnali s jeho obranou, ale vychádzali iba z tvrdenia poškodeného a znaleckého posudku znalca MUDr. Resutíka. Zranenia poškodeného nemohli byť spôsobené pritlačením jeho osoby zadnou časťou vysokozdvížneho vozíka, pretože takto by poškodený utrpel zranenia vo výške pásu, kde má vozík vysunutú časť smerom von. Za týmto účelom obhajoba navrhla rekonštrukciu, ktorá bola zamietnutá. Znalec nevedel odpovedať, či poškodený stál tvárou k vozíku alebo ku kamiónu. Obvinený išiel ku kamiónu prednou časťou, necúval, preto poškodenému nemohol spôsobiť zranenia. Svedok D. potvrdil, že videl zraneného poškodeného vo vzdialenosti 1,5 - 2 m od kamióna. Poškodený ako vodič s dlhoročnou praxou mal vedieť, že v priestore vykládky - nakládky sa nemajú zdržiavať tretie osoby, o čom boli všetky prítomné osoby poučené. Ak sa poškodený svojvoľne zdržiaval v tomto priestore, porušil bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci. Dovolaciemu súdu navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutia a vec vrátiť Okresnému súdu Veľký Krtíš na ďalšie konanie.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš. Poukázal na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý konštatoval nadbytočnosť vykonania rekonštrukcie. Rekonštrukciou by nebolo možné dôjsť k záveru o nespáchaní skutku obvineným, respektíve že zranenia poškodeného vznikli inak. Obvinený neuviedol nové skutočnosti, pričom námietky proti skutkovým zisteniam nie je možné skúmať. Dovolaciemu súdu preto navrhol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným W. U. prostredníctvom obhajcu, teda osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/, § 373 Tr. por., na Okresnom súde Veľký Krtíš, t.j. na mieste predpokladanom v ustanovení § 370 Tr. por., a v zákonnej 3-ročnej lehote. Dovolanie obvineného však nie je dôvodné.

Obvinený v dovolaní uplatnil dôvod dovolania podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený primárne namietal nesprávne vyhodnotenie dôkazov, nevyrovnanie sa s jeho argumentáciou a odmietnutie rekonštrukcie.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávnych chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštanca a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expressis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

V rámci posudzovania existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod. i ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnej kvalifikácii skutku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený W. U. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný vinným.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda nie je daný.

Pokiaľ ide o dovolateľovu námietku ohľadne vyhodnotenia dôkazov a zamietnutia návrhu na vykonanie

rekonštrukcie, považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že je výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná a tieto následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Dovolacia námietka obvineného je preto z hľadiska naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ako aj niektorého iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., irelevantná.

Nad rámec dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že nevykonaním rekonštrukcie sa zaoberal už odvolací súd, ktorý dostatočným spôsobom odôvodnil nadbytočnosť úkonu s ohľadom na iné dôkazy.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie sú dané, preto dovolanie obvineného W. U. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.